

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3377

4 PAGINI — 20 BANI

Joi 24 martie 1960

Maiștri ai producțiilor mari de lapte

Maiștrul este omul care a ajuns la un înalt grad de calificare, un om care stăpînește perfect o meserie, care are cunoștințe bogate în domeniul lui de activitate.

Cei care-i cunosc pe membrii brigăzii zootehnice de tineret de la G.A.S. Hălcîu, condusă de Karoly Wagner își dau seama că aceștia, prin pregătirea și rezultatele obținute, merită acest titlu de cîștig, de mîștri ai marilor producții de lapte.

Cel mai bun dintre ei, adică maiștrul numărul unu al brigăzii, este candidatul de partid Ianoș Karda, Ianoș a devenit un adevărat specialist în meseria lui. Anul trecut, de la lotul de 259 de vaci de care răspundea întreaga brigadă, era planificat să se obțină 2.900 litri lapte pe cap de vacă furajată. Ianoș Karda s-a angajat să obțină de la lotul său cite 3.200 de litri de la fiecare vacă și-a respectat el cuvîntul dat în fața organizației de partid, a conducerii gospodăriei? Da! Peste angajamentul a mai obținut încă 5.000 litri de lapte. În privința pregătirii și rezultatelor nu sînt departe de Ianoș nici ceilalți 19 îngrijitori, printre care Tudor Buboi, Ladislau Magiary, Bela Karda, Ivan Maria, Wilmoș Haida, Boboia Paraschiva. Întreaga brigadă a

obținut anul trecut peste planul gospodăriei aproape un vagon de lapte și a redus prețul de cost la hectolitrul de lapte cu 18,50 lei. Din producția de lapte dată peste plan, din economiile realizate la prețul de cîștig și prin munca voluntară depusă la însoțirea porumbului siloz, brigada a adus gospodăriei un beneficiu în plus de aproape 100.000 lei.

Brigada zootehnică de tineret de la G.A.S. Hălcîu a realizat în anul trecut 3.200 litri de lapte pe cap de vacă furajată de la un lot de 259 vaci • Prețul de cost la hectolitrul de lapte a fost redus cu 18,50 lei • Planul pe 1960 prevede 4.000 litri lapte pe cap de vacă furajată

Cum au ajuns ei aici, cum a reușit acest colectiv să facă din fiecare membru al său un crescător de animale fruntaș, un adevărat maiștru? În procesul de formare a lor ca oameni bine pregătiți din punct de vedere profesional, ca un colectiv de muncă bine sudat, se văd cu prisosință roadele educației comuniste, a grijii acordate de organizația de partid, de comuniști. Văzînd dorința lor de a se pregăti continuu, de a pătrunde în tainele

meseriei cît mai adînc, comuniștii, conducerea gospodăriei, le-au creat condițiile cele mai bune. În secția de care aparține brigada zootehnică condusă de brigadierul Karoly Wagner există un club (dotat de rafturi, bibliotecă, șahuri). Anul trecut, aici, la club, ei au venit cu regularitate la cercul zootehnic. La fiecare lecție ei își împleau cartelele cu lucruri noi. Apoi, cunoștințele le puneau în practică în producție. Cum? Să luăm bunăoară lecția „Mulțirea rațională a vacilor”. A doua zi după înțelegerea lecției, inginerul zootehnic și brigadierul s-au prezentat la locul de muncă al lui Ianoș Karda. Aici s-au adunat mulgătorii de la toate cele cinci grajduri ale brigăzii.

— Vă aduceți aminte despre tot ce-am vorbit în lecția de aseară? I-a întrebat inginerul.

— Da, avem notat în cartelele, au răspuns linerli.

— Ei, acum priviți cum lucrează Ianoș.

Tinerii l-au urmărit cu atenție pe cel mai bun dintre mulgători. El a muls toate vacile din lotul său. Tinerii au observat că acesta a muls fiecare vacă în mod diferențiat. Pe cele care erau în primele luni de gestație într-un fel, pe cele care făceau de curînd, într-altfel. Ianoș le-a explicat de ce a procedat așa. Asemenea experiențe practice s-au făcut anul trecut după fiecare lecție a cercului zootehnic din cadrul brigăzii. Trebuie spus că învățătura, studiul au devenit pentru toți membrii brigăzii o adevărată pasiune, ei simt asta ca o necesitate de fiecare zi. Cursurile zootehnice s-au ținut cu multă seriozitate și au fost întotdeauna urmate de discuții aprinse prin care se aprofundau fiecare lucru în parte.

Acesta ar fi primul dintre „secretele” succesului lor. Al doilea „secret”? Faptul că în brigadă s-a devenit o obișnuință zilnică împărtășirea experienței practice a celor mai buni. Nimeni din brigadă nu se consideră răspunzător doar pentru lotul său de animale, ci pentru producția de lapte pe întreaga brigadă. Așa se face că ei discută mereu împreună despre felul cum trebuie îngrijită și hrănită fiecare vacă în parte, cum

NICOLAE BARBU
(Continuare în pag. 3-a)

După terminarea lucrului, mecanicii și tractoriștii de la G.A.S. Ivănești, regiunea București, vin aproape în fiecare zi la clubul gospodăriei. Aici ei consultă cărți tehnice, care li ajută să cunoască mai bine modul de funcționare și întreținere a mașinilor cu care lucrează. În fotografie: biblioteca lui Alexandru Caravon recomandînd un grup de tractoriști cărți tehnice.

Foto: Agerpres

Tînărul Vasile Oncu este fruntaș în producția de lapte la Incălțăminte „Kirov” din Capitală.

Foto: AGERPRES

O delegație a U.A.S.R. a plecat la Varșovia

O delegație a Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.R. a plecat la Varșovia pentru a asista la lucrările celui de-al IV-lea Congres al Uniunii Studenților Polonezi care va avea loc între 24 și 27 martie 1960. Delegația este condusă de tov. Enache Stana, vicepreședinte al U.A.S.R.

Citiți pag. 11-a:

Din viața universitară

„O zi pe săptămînă în producție!”

TINERI MUZICIENI PE ESTRADA DE CONCERT

Scoala elementară și medie de muzică nr. 1 din Capitală a împlinit un deceniu de existență. Poate că nu este o vîrstă remarcabilă ținînd seama de faptul că în țara noastră se va sărbători în toamna acestui an un veac de la fondarea Conservatorului de muzică din Iași. Dar dacă vom arăta că în trecut n-a existat niciodată un învățămînt muzical elementar și mediu de stat, dacă vom număra printre laureații concursurilor muzicale internaționale nume ca Varujan Coșoghian, Crimhilda Cristescu, Elisabeta Gregorian, Nicolae Brînduș etc. toți absolvenți ai acestei școli din strada Principale Unită, vom înțelege mai bine în ce constă mîndria tinerii instituții de artă.

Prima audție publică — pregătitoare a concursului republican ce se va desfășura la București către sfîrșitul acestei luni — a avut loc recent în sala „Dallés”. Ne-am ținut cu elevii din ciclul mediu, de la toate secțiile (vocale, instrumentale și de muzică de cameră). Timp de mai bine de trei ore

s-au perindat pe estrada de concert cele mai reprezentative talente ale școlii.

De la început, o constatare îmbucurătoare, care ne arată ce se lihidează una din deficiențele care mai dăinuie în învățămîntul mediu: locul important ce trebuie acordat muzicii românești în repertoriu. De la „Studiul” lui N. Kirulescu, „Cîntec de leagăn” de Zeno Vancea, „Reveria” de Cliprian Porumbescu, „Preludiul” de Enescu — pînă la piesele inspirate din folclor, ca „Pastorală” de P. Elinescu sau cîntecul „Mărie Mărioară” de Mircea Chiriac și „Spune-mi mîndroadevărât” de Tiberiu Brediceanu, am putut aprecia dragostea și interesul mereu crescînd pe care profesorii și elevii îl manifestă față de repertoriul original.

Dar, fiindcă ne ocupăm de piesele interpretate de tinerii muzicieni trebuie să arătăm și noi totdeauna orientarea pedagogică s-a aflat la înălțime și am putut observa reale talente care sîc chinuiau cu lucrări peste puterile lor. „Sonata” în sol

PARIS 23 (Agerpres). Trimișii speciali ai Agerpres C. RĂDUCANU și T. VORNICU transmit: La 23 martie N. S. Hrușciov, președintele Comitetului de Miniștri al U.R.S.S., împreună cu familia sa, a sosit la Paris într-o vizită oficială, rămasă în discuții generale cu domnul De Gaulle, președintele Republicii Franceze. Impresionat de N. S. Hrușciov au sosit în capitala Franței A. N. Kostighin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele Comitetului de Stat al Planificării de pe lângă Comitetul de Miniștri al U.R.S.S., A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., G. A. Jukov, președintele Comitetului de Stat al U.R.S.S. pentru legăturile culturale cu țările străine, prof. V. S. Emelianov, șeful Direcției generale pentru folosirea energiei atomice de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., O. I. Imeneșko, președintele Comitetului economic și Societății Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., prof. A. M. Markov, membru al colegiului Ministerului Ocrotirii Sănătății al U.R.S.S. și alți persoane.

Parisul l-a întâmpinat sărbătorit pe oaspetele său. O zi minunată de primăvară, un număr imens de parizieni entuziaști, emoționante mărturii ale simțimentelor ce leagă cele două popoare — totuși ca caracterizată primul contact direct al lui N. S. Hrușciov cu pămîntul și poporul francez.

Încă cu mult timp înainte de sosirea avionului care trebuia să-l aducă pe oaspeții societății, mii de persoane se adunaseră pe aeroportul Orly în așteptarea so-

N. S. Hrușciov întîmpinat cu căldură la sosirea în Franța

lul guvernului sovietic. Trăburile erau pline pînă la refuz. Aeroportul era împodobit cu drapelul sovietic și francez. În vîntul ușor de primăvară, proiecțiile pe cerul albastru, fluturau cele 60 de drapeluri înălțate de-a lungul pistei de aterizare. Se făcuseră ultimele probe ale difuzoarelor, ultimele verificări ale aparatelor de fotografiat și ale celor de filmat, în timp ce

cei peste 1.000 de xieriști din Franța și din întreaga lume își căută locul care le este rezervat, cercetînd posibilitățile de a-l vedea cît mai bine pe N. S. Hrușciov.

Ora 10,52. Coadrimotorul „Iliușin-18” aterizează lin.

La ușă deschisă apare șeful guvernului sovietic salutat de o clemăni și aplauze. Mulți din cei veniți la întîmpinare flu-

tură deasupra capetelor ategnat leze sovietice și franceze. Pe aeroport înaltul oaspete este primit de generalul De Gaulle, președintele Republicii Franceze, împreună cu soția, de primul ministru Debré, de ministrul Afacerilor Externe Couve de Murville, de ministrul de Război Messmer și de alți mem-

(Continuare în pag. 4-a)

Nina Hrușciova, generalul De Gaulle, N. S. Hrușciov și doamna De Gaulle la Palatul Elysee din Paris (Telefoto: U.P.I., și Agerpres)

Cuvîntarea președintelui De Gaulle

PARIS 23 (Agerpres). — Lînd cuvîntul la sosirea lui N. S. Hrușciov pe aeroportul Orly președintele Charles De Gaulle a rostit următoarea cuvîntare de salut:

Domnule președinte! Iată-vă în sfîrșit aici! Vă pot încredința că sîntem foarte mulțumiți de aceasta.

Veniți în numele unei mari țări pe care Franța a înțeles-o aproape în fiecare perioadă a istoriei și care a fost alături de ea în cel mai îngrozitor dintre războaie, veniți în numele unui stat care definește azi, într-o lume neliniștită un loc de prim plan, veniți în numele unui

popor de care pe viitor va depinde în mare măsură pacea între oameni.

Veniți apoi, plin de viață și în plină activitate, avînd în minte proiecte vaste, dispus să stați de vorbă cu noi despre problemele care privesc Rusia și Franța și prin această despre problemele întregii lumi.

Ei bine domnule președinte, sîntem gata să vă ascultăm și să ne facem ascultată părerea, să vă vedem și să ne vedeli și dumneavoastră în cursul zilelor pe care ni le consacrați.

Vă urez dumneavoastră, doamnei Hrușciov, familiei dumneavoastră, însoțitorilor dumneavoastră — bun soșit.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

PARIS 23 (Agerpres). — TASS transmite textul cuvîntării roșite de N. S. Hrușciov pe aeroport, la sosirea în Franța.

Domnule președinte! Domnule prim-ministru! Doamnelor și domnilor!

Pășînd pe pămîntul Franței vreau în primul rînd să mulțumesc președintelui De Gaulle pentru invitația sa amabilă de a vizita Franța. Permiteți-mi de asemenea să-mi exprim recunoștința sinceră față de toți acei care au venit să ne întîmpine pe noi, reprezentanți ai Uniunii Sovietice.

Nu vă voi ascunde că am primit cu satisfacție invitația dvs., domnule președinte, și că am venit cu plăcere aici, dîndu-mi seama că această vizită poate fi rodnică atît pentru dezvoltarea relațiilor sovieto-franceze, cît și pentru întărirea păcii în care popoarele noastre sînt interesate în egală măsură.

Sînt bucuros că mă întîlnesc cu președintele Franței, generalul De Gaulle, față de care oamenii sovietici nutresc un sentiment de respect, considerînd-l un patriot francez. Generalul De Gaulle nu și-a plecat capul în fața ocupanților, a dat dovadă de curaj în lupta pentru independența Franței. Sper că întîlnirile și convorbirile noastre cu generalul De Gaulle vor duce la o mai bună înțelegere reciprocă între țările noastre.

În ultimul an eu și alții conducători ai Uniunii Sovietice am avut prilejul să vizităm multe țări. Nu întreprindem aceste călătorii, uneori foarte îndepărtate, din interes turistic; dîmă cum vă dați singuri seama, noi, oamenii de stat, avem ce să facem la noi acasă. Asemenea vizite și întîlniri au o importanță de neprețuit pentru stabilirea contactelor concrete și pentru colaborarea activă între oamenii de stat, ele contribuie la stabilirea înțelegerii reciproce și încrederii în relațiile internaționale. Lucru care preocupă acum pe orice om interesat de destinul păcii, fie el rus sau francez, polonez sau cel, american sau englez.

Să luăm fie și numai problemele europene. După cum se spune, acestea oferă un cîmp vast de lucru pentru noi doi, domnule președinte, și pentru colegii noștri.

Imi voi permite să citez un exemplu concret care, cred, va fi atît pe înțelesul francezilor, cît și pe înțelesul rușilor. Și în Uniunea Sovietică, și în Franța se mai găsește și acum deseori în pămînt bombe și obuze neexplodate, iar uneori și întregi depozite de muniții lăsate de hitleriști în timpul războiului. Obuzele și bombele au rugîni și scoarță lor din pămînt implică un mare risc. Dar a le lăsa acolo nefișe ar însemna să ne expunem unii risc și mai mare.

Un rol nu mai puțin important pot avea țările noastre și în rezolvarea problemei dezarmării, cea mai arzătoare problemă a contemporaneității.

Domnilor! În dimineața aceasta, numai cu cîteva ore în urmă, conducîndu-mă pe aeroportul din Moscova, oamenii sovietici m-au rugat să transmit parizienilor și întregului popor francez un salut cordial și urări de bine. În aceste prime clipe ale vizitei în Franța transmit cu multă plăcere aceste urări de bine glosuștului popor al Franței.

Trăiască marele popor francez!

Trăiască prietenia sovieto-franceză!

Trăiască pacea în întreaga lume!

(Continuare în pag. 3-a)

Cu planul trimestrial îndeplinit

CONSTANȚA. — Muncitorii, inginerii și tehnicienii de la atelierul de zonă C.F.R. Pălas Constanța și-au îndeplinit cu zile mai devreme planul de producție pe trimestrul I. La această contribuție în bună măsură reorganizarea parizilor în funcție de calificarea muncitorilor, precum și inovațiile și raționalizările aplicate în producție.

TG. MUREȘ. — Colectivele întreprinderilor forestiere din Regiunea Autonomă Maghiară, au îndeplinit la 21 martie planul de producție pe primul trimestru al anului 1960. Pînă acum ele au dat peste plan produse lemnoase în valoare de aproape 10.000.000 lei. În întrecerea socialistă, cele mai frumoase rezultate le-au obținut muncitorii de la Întreprinderea forestieră Miercurea Ciuc, care prin folosirea mai chibzuită a lemnului și a utilajului au economisit 270.000 lei.

(Agerpres)

Cooperativizarea agriculturii raionului Videle

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole din raionul Videle, regiunea București, au obținut anul trecut succese în sporierea producției agricole, în consolidarea lor economico-organizatorică.

Rezultatele obținute de colectivitățile și întovărășirile din raion au fost larg popularizate printre țărani cu gospodării individuale. Vizitele organizate în gospodăriile colective din raion, cît și din raioanele vecine, conferințele la cîmînele culturale, graficele comparative care arătau veniturile obținute de colectivități și întovărășiri față de cele obținute de țărani

(Agerpres)

„De mine începem să armăm pe direcția asta!”. Tînărul comunist Gheorghe Bucelea, șeful brigăzii de fierari betonisti de la șantierul nr. 4 — Onești, discută cu doi membri ai brigăzii sale, utemiști Constantin Stanciu și Ion Popovici despre programul de lucru.

Foto: P. POPESCU

Cineclubul Uzinei „Oțelul Roșu”

Pe lângă clubul muncitoresc al Uzinei „Oțelul Roșu” a luat ființă zilele acestea un cineclub. Cursurile organizate în cadrul cineclubului, la care participă tineri muncitori și tehnicieni, prevăd realizarea unor filme de scurt metraj inspirate din viața uzinei și împrejurimile ei, popularizarea metodelor avansate de muncă și alttele. Instructorul cineclubului au prezentat primul diafilm realizat de ei intitulat „Pe căile Retezatului”.

(Agerpres)

„O zi pe săptămână în producție!”

Inițiativa studenților din Orașul Stalin, experimentată mai întâi de o grupă și îmbrățișată apoi cu entuziasm de toți studenții anilor IV și V de la Institutul politehnic și dovedește tot mai mult eficacitatea sa în procesul de apropiere a învățământului teoretic de producție, de producție.

Practica în producție dă posibilitate studenților să înțeleagă și să însușească mai bine cunoștințele teoretice, să lege aceste cunoștințe de necesitățile dezvoltării industriei noastre socialiste. Cadrele didactice și studenții din Orașul Stalin au scos în evidență că pentru a-și îndeplini cu adevărat rolul, practica trebuie să aibă un caracter permanent, să se desfășoare neîntrerupt în cursul anului, paralel cu procesul de învățământ. Așa s-a născut inițiativa „o zi pe săptămână în producție”. Această inițiativă creează posibilitatea unei legături permanente cu producția, unei îmbinări mai temeinice a învățării cu munca practică.

Avantajul legăturii permanente cu producția și în decursul anului universitar, nu numai în cele șase săptămâni ale practicii anuale, este evident.

Despre acest lucru vorbesc și cadrele didactice și studenții din Institutul politehnic — Orașul Stalin, și cei din întreprinderile unde lucrează studenții — vorbesc rezultatele la învățătură și în munca practică obținute de studenții din anii IV și V.

Văzând în cele șase săptămâni de practică, studenții întrerup studiile, practica se desfășoară după ce studenții și-au însușit cu un timp în urmă, o anumită cunoștință teoretică. Lucrând însă permanent în uzină, o zi pe săptămână, pregătirea practică merge paralel cu cea teoretică și cunoștințele însușite devin mai trainice în confruntarea lor permanentă cu practica.

Unelă cadetă, ca cea de automobile și de tehnologia construcțiilor de mașini au reușit să realizeze îmbinarea deplină a planului de învățământ cu munca în întreprindere. Studii și mașinile, de pildă, se desfășoară simultan cu munca practică la aceste mașini.

În plus, studenții lucrând în uzină și în timpul anului sînt permanent la curent cu ceea ce se întâmplă în producție, cu noutățile tehnice, cu transformările ce au loc în procesul de producție, studiază toate acestea ritmic, în procesul desfășurării lor.

De asemenea — așa cum arătau studenții care muncesc în uzină o zi pe săptămână — această activitate influențează pozitiv și munca științifică. Studenții cunoscînd mai îndeaproape producția, cerințele ei, își îndreaptă activitatea lor de cercetare științifică spre rezolvarea unor probleme arzătoare ridicate de producție. În același timp, activitatea științifică a studenților poate fi mai bine sprijinită de către cei cu care lucrează și de zi în zi în fabrici: muncitori, tehnicieni, ingineri.

Valoarea educativă a acestei inițiative este, de asemenea, evidentă. Muncind, trăind alături de muncitori, în atmosfera de muncă a fabricii a bună parte din timp, studenții își însușesc cu mai multă ușurință cele calități indispensabile viitorilor ingineri.

Convîngindu-se de valoarea acestei inițiative, care vine să completeze pregătirea studenților însuși în cadrul practicii anuale, conducerea Institutului politehnic din Orașul Stalin, organizația U.T.M., asociația studenților, cadrele didactice și studenții sub conducerea organizației de partid,

au hotărât să o extindă, după posibilități, și la alți ani de studiu din institut. Această zi de muncă în întreprindere este folositoare nu numai celor din anii mari, care au efectuat deja practica de vară, ci și mult mai mult celor din anii mici, care trebuie să se familiarizeze încă de la început cu producția.

În semestrul I, studenții din anii I și II au lucrat o săptămână în producție, în întreprinderile din oraș. Acum însă, prin rotație, și studenții acestor ani vor lucra o zi pe săptămână în producție — în cele două mari uzine din oraș — „Steagul roșu” și „Ernst Tîlman”. Cei de la Facultatea de silvicultură, fiind aproape de speciile lucrărilor în silvicultură, vor efectua o săptămână pe săptămână în fabricile silvice.

Întreprinderea studenților din Orașul Stalin a găsit acum și în alte institute de învățământ superior din țară.

Publicăm în paginile de astăzi câteva din fazele prezente ale acestei inițiative din învățământul superior din țară pentru ca studenții să lucreze „o zi pe săptămână în producție”.

Primele măsuri la politehnica timișoreană

Ne-am adresat tovarășului Șova Gheorghe, prorector al Institutului politehnic din Timișoara cu rugămintea de a-și expune părerea cu privire la inițiativa studenților de la Orașul Stalin și la felul cum a fost aplicată această inițiativă în Institutul timișorean.

— Și pînă acum, în afara practicilor prevăzute în programul de învățământ, studenții Institutului nostru au lucrat în cursul anului universitar, un număr de zile în întreprinderi. Studenții de la Facultatea de chimie, de pildă au turnat câteva probe. Dar aceasta, e drept, a fost o muncă sporadică.

Studenții au manifestat un interes deosebit față de munca în fabrică, iar mai nou au început să realizeze activități productive și în împrejurimile uzinei. Aceste activități au o influență pozitivă în pregătirea teoretică și practică a viitorilor ingineri.

Conducerea Institutului a studiat posibilitățile existente ca studenții să lucreze în întreprinderi o zi pe săptămână fără să îngreuneze desfășurarea procesului de producție. Am ajuns la concluzia că, deocamdată, la noi este posibil ca numai studenții anului IV de la toate facultățile să lucreze efectiv o zi pe săptămână în producție. În anul IV de studii ei finalizează procesul de producție dintr-o unitate de specialitate.

— Ce măsuri au fost luate pentru buna desfășurare a activității practice a studenților?

— Am revizuit în acest sens orarul anului IV și l-am redactat în așa fel ca studenții să se rămână o zi pe săptămână, pentru munca în producție. Pentru o zi mai mare eficacitate munca studenților a fost organizată pe subgrupe, cuprinzînd între 7-14 studenți. Un cadru didactic — asistent — este condusătorul grupei. În perioada de studii, profesorii sau conferențiarii au sarcina să controleze munca grupelor de studenți și să facă observațiile necesare pentru îmbunătățirea muncii și în producție și în fabrică.

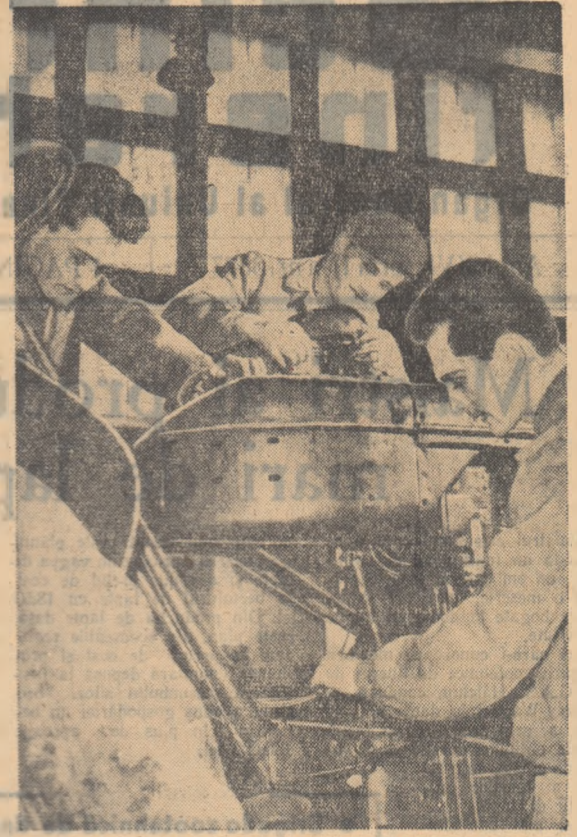
Întrucât de la început, această acțiune s-a bucurat de o atenție deosebită și de înțelegere din partea conducătorilor întreprinderilor de la care au fost solicitate ajutoare. Au fost organizate toate condițiile necesare în uzine pentru ca studenții să poată efectua activități de muncă și să lucreze în condiții de siguranță și în siguranță.

Studenții anului IV de la Facultatea de chimie industrială, secția organică lucrează în secția de pigmenți a fabricii de produse chimice „Timiș”. Sub conducerea asistentului de specialitate, studenții realizează practica în secțiile fabricii, ceea ce învață la cursuri. Ei lucrează un număr de zile la o fază a procesului de producție iar apoi trec la altele pentru a cunoaște în întregime tot procesul tehnologic din fabrică.

Posibilitățile noastre pentru combinarea învățării cu munca și pentru antrenarea unui număr tot mai mare de studenți nu sînt încă epuizate.

În încheiere tov. Șova Gheorghe ne-a spus că în cursul searelui său muncii pentru a antrena în această acțiune și pe studenții din anii I, II și III.

A. DAMIAN

La Centrul mecanic de reparat tractoare din Timișoara lucrează studenții de la Facultatea de mecanică din localitate. În fotografia: un aspect din timpul practicii.

Foto: P. POP

Mina — o a doua facultate

Institutul nostru a fost mutat din București în cel mai mare centru minier al țării — Valea Jiului — tocmai pentru ca studenții să aibă un contact permanent cu producția în decursul anilor de facultate, să îmbine cunoștințele teoretice cu cele practice.

Începînd cu anul universitar 1957—1958 studenții Institutului de mine efectuează timp de 10 luni o practică premergătoare studiilor teoretice. Anul din care fac parte, anul III, a fost prima serie care a efectuat această practică, trecînd prin întregă mîeră a operațiunilor care compun procesul tehnologic minier. La sfîrșitul ei s-a ajuns ca studenții să poată da școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

În cadrul practicii am mai urmat și un curs de minim tehnic cu caracter specific meseriei noastre. Cursul s-a desfășurat paralel cu fazele de lucru prin care treceau încă ne-am dat școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

În plus, întregul an de studii este dedicat în întregime studiilor teoretice. Anul din care fac parte, anul III, a fost prima serie care a efectuat această practică, trecînd prin întregă mîeră a operațiunilor care compun procesul tehnologic minier. La sfîrșitul ei s-a ajuns ca studenții să poată da școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

În plus, întregul an de studii este dedicat în întregime studiilor teoretice. Anul din care fac parte, anul III, a fost prima serie care a efectuat această practică, trecînd prin întregă mîeră a operațiunilor care compun procesul tehnologic minier. La sfîrșitul ei s-a ajuns ca studenții să poată da școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

În plus, întregul an de studii este dedicat în întregime studiilor teoretice. Anul din care fac parte, anul III, a fost prima serie care a efectuat această practică, trecînd prin întregă mîeră a operațiunilor care compun procesul tehnologic minier. La sfîrșitul ei s-a ajuns ca studenții să poată da școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

Multe cercetări științifice pe care le au în studiu studenții Institutului nostru sînt cu caracter practic. În acest sens a fost necesar ca ei să meargă de mai multe ori în mină unde puteau să-și culegă date pentru lucrare. Dacă acestor studenți li s-a asigurată, organizată, prezența în mină în fiecare săptămână nu s-ar documenta oare mai bine? Răspunsul este evident: da. Ba mai mult, studenții ar avea posibilitatea să observe problemele pe care le ridică producția și pe care să le abordeze în studiul lor, să caute căi de rezolvare a acestor probleme ar primi adevărat calificat al muncitorilor tehnicieni și inginerilor care lucrează permanent în mină.

De asemenea, legătura permanentă cu producția va avea un efect pozitiv în familiarizarea și mai mult a studenților cu mina. Studenții vor trăi și muncii în mijlocul muncitorilor minieri o mai mare parte de timp, ceea ce va contribui de asemenea, la educația noastră.

În plus, întregul an de studii este dedicat în întregime studiilor teoretice. Anul din care fac parte, anul III, a fost prima serie care a efectuat această practică, trecînd prin întregă mîeră a operațiunilor care compun procesul tehnologic minier. La sfîrșitul ei s-a ajuns ca studenții să poată da școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

În plus, întregul an de studii este dedicat în întregime studiilor teoretice. Anul din care fac parte, anul III, a fost prima serie care a efectuat această practică, trecînd prin întregă mîeră a operațiunilor care compun procesul tehnologic minier. La sfîrșitul ei s-a ajuns ca studenții să poată da școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

În plus, întregul an de studii este dedicat în întregime studiilor teoretice. Anul din care fac parte, anul III, a fost prima serie care a efectuat această practică, trecînd prin întregă mîeră a operațiunilor care compun procesul tehnologic minier. La sfîrșitul ei s-a ajuns ca studenții să poată da școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

În plus, întregul an de studii este dedicat în întregime studiilor teoretice. Anul din care fac parte, anul III, a fost prima serie care a efectuat această practică, trecînd prin întregă mîeră a operațiunilor care compun procesul tehnologic minier. La sfîrșitul ei s-a ajuns ca studenții să poată da școlii meci, în urma unui examen, să obțină calificarea de minier și ajutor minier.

În această pagină am prezentat câteva din măsurile luate în unele institute de învățământ superior pentru extinderea inițiativei „O zi pe săptămână în producție”.

Experiența, rezultatele dobîndite pînă acum în aceste institute sînt valoroase. Toate acestea pledează pentru generalizarea acestei inițiative în toate institutele de învățământ superior. „O zi pe săptămână în producție” completează practica anuală de producție prevăzută în programul de învățământ. Ea permite permanentizarea legăturilor studenților cu producția și în timpul anului universitar, creează posibilitatea unei confruntări temeinice a celor învățați cu practica, cu producția.

Desigur, posibilitățile pentru a extinde această inițiativă n-au fost epuizate.

Invităm cadrele didactice, specialiștii din întreprinderi, studenții să-și spună părerea în legătură cu valoarea acestei inițiative și cu posibilitățile de a o traduce în viață.

„Sărja studențească” trebuie să fie de bună calitate! Acest lucru îl controlează studenții Vircolacu Ion, din anul III, și Perpeliu Alexandru din anul IV de la Institutul Politehnic București, care împreună cu colegii lor efectuează o zi pe săptămână în producție la Uzinele „Mao Tze-dun” din Capitală.

Foto: N. STELORIAN

LA SPECIFICUL FACULTĂȚII

Și la Institutul politehnic din Iași, inițiativa celor de la Orașul Stalin este aplicată cu succes. De la început conducerea Institutului s-a îngrijit să asigure studenților locuri de muncă care să corespundă specificului fiecărei facultăți.

Pentru o parte din textilisti, de pildă, sînt asigurate condiții să lucreze la fabrica „Tescutura”. Pentru alții studenți, mai ales cei din anii mici, cu un an în urmă, conducerea Institutului politehnic din Iași a organizat, în incinta Institutului, un atelier de țesătorie. Fostul laborator s-a transformat într-o mică „fabrică” — cu războai de țesut și mașini de tricoot... cu un plan de producție. Materia primă o primesc de la întreprinderile de industrie ușoară din oraș.

În prezent, la războai de țesut și mașinile de tricoot lucrează, prin rotație, în 10 brigăzi de producție, 310 studenți, o zi pe săptămână. Aici studenții lucrează sub îndrumarea cadrelor didactice și a studenților veniți din producție și a celor care s-au calificat la practică. Cei din anii I și II se califică în atelierul Institutului.

Desigur, practica în mica „fabrică” a Institutului este utilă. Trebuie doar mai multă grijă pentru extinderea legăturilor, și în aceste condiții, cu întreprinderile, cu muncitorii. Studenții au nevoie de ajutorul și sfatul muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din fabrică, care au mai multă experiență practică, experiență organizatorică, și-și pot pune la curent pe studenți cu ceea ce este nou în industria ușoară. Se pot organiza schimburi de experiență între brigăzile de tineret din fabrică și cele ale studenților. Pot fi invitate muncitori fruntași, care, în timpul lor liber, să îndrume activitatea în atelierul Institutului.

Studenții Facultății de construcții din institut au fost organizați în brigăzi de producție, în care sînt cuprinși tinerii care s-au calificat într-o meserie în timpul practicii în producție. Începînd din luna aceasta, studenții lucrează o zi pe săptămână în producție, la construcția casei de cultură a tineretului din Iași. Sub îndrumarea cadrelor didactice de specialitate și a muncitorilor, studenții vor depune eforturi și muncă calificată. În această acțiune își vor aduce contribuția și studenții anului V, care vor îndruma și controla lucrările practice efectuate de studenții din anii mai mici.

Alți studenți, de la Facultatea de mecanică — pușini însă — au fost repartizați să facă practică, o zi pe săptămână, pe lângă brigăzile de producție ale tineretului din Atelierele C.F.R. „Ilie Pîntilie”. În două zile pe săptămână,

alte patru ore pe zi, studenții vor lucra efectiv alături de brigăzile de producție ale tineretului. Aceștia vor reuși să lucreze o zi pe săptămână în producție, să aibă o legătură nemijlocită cu problemele producției, cu muncitorii.

Cea mai mare parte a studenților Facultății de mecanică au rămas, însă, în afara acestei inițiative. Secretarul comitetului U.T.M., asistentul Ilie Niță, arată că s-ar putea găsi posibilități de organizare a unei zile pe săptămână în producție și pentru studenții de la această facultate, dacă ar exista o mai strînsă colaborare între organizațiile U.T.M. și asociația studenților, conducerea Institutului și întreprinderile din localitate. Atît Atelierele C.F.R. „Ilie Pîntilie” cît și o parte din cele mai mari întreprinderi de interes local, ar putea constitui locuri unde studenții Facultății de mecanică să muncească în producție alături de muncitori.

Din păcate, însă, unele cadre didactice nu văd utilitatea acestei forme de activitate alături de practica anuală de producție și în consecință nu sprijină extinderea inițiativei.

Rezultatele obținute la învățătură și în munca practică de către studenții care lucrează de acum în brigăzi, fie în atelierul Institutului, fie în întreprinderi, constituie un argument convingător că inițiativa celor de la Orașul Stalin trebuie aplicată și la Facultatea de mecanică din politehnica ieșeană.

AUREL DOMȘA

Studenții ai Facultății de construcții din Cluj pe construcția Palatului Sporturilor din Cluj.

Foto: P. POPESCU

Studenții ai Facultății de agricultură din București lucrează în câmp la studii practice la ferma experimentală „București”.

Foto: P. POPESCU

Și viitorii agronomi se pot alătura inițiativei

De mai multe ori, Institutul agronomic „Iuliu Vladimirescu” din Cluj, l-au luat cu sine și studenții care lucrează în uzină o zi pe săptămână în producție, cu scopul de a stabili un contact permanent al studenților cu producția, cu vitezele lor locale de muncă, în zilele perioadelor de practică stabilite în programul de învățământ. Mult timp — deși recunoștea importanța rezultatelor care se obțin în urma aplicării inițiativei studenților din Orașul Stalin — deținea, unele cadre didactice și unii membri ai comitetului U.T.M. și consiliului Asociației studenților manifestau o anumită rezervă: „E foarte bună inițiativa pentru studenții de la institutele tehnice, apăsătoare, în ce privește la agronomie, nu se poate aplica din cauza specificului muncii în agricultură”.

Să nu existe oare posibilitatea extinderii inițiativei și la Cluj? E mai puțin oarecînd este?

— La această întrebare a răspuns scrisoarea pe care ne-a trimis-o studentul Albu Iuliu, din anul IV mecanic, membru în comitetul U.T.M. pe Institut:

„La ziua de 27 februarie a.c. s-a înființat organizația de partid, a orășului de studenți de la Facultatea de mecatonice. La această ocazie, la care eu am participat, numeroase cadre didactice și ingineri din producție s-au discutat despre posibilitatea extinderii inițiativei „o zi pe săptămână în producție” și a noi în noi. Studenții care au luat cuvîntul și-au exprimat cu entuziasm dorința de a munci o zi pe săptămână în producție.

Studentul Gheorghe Ștefan care la anul de studii I-IV a obținut la toate examenele numai calificativul 10 a spus în discursul său că prin această formă de activitate studenții vor împieși mai bine cunoștințele teoretice cu munca practică, se vor familiariza cu procesul de producție, pregătindu-se mai bine ca ingineri mecatonici.

Același lucru l-au arătat și tov. decan Chiriac Ștefan și M. Tecușan, candidatul în științe tehnice.

Luîndu-se legătura cu întreprinderile s-a hotărît ca ziua de producție să fie efectuată de către studenții de la mecatonice la Uzina „7 Noiembrie” și la Centrul mecanic. În fiecare sîmbătă studenții vor lucra efectiv de la orele 10 la 14 în Uzina „7 Noiembrie”, iar restul de 4 ore vor munci în cadrul Centrului mecanic.

S-a întocmit și un plan de activitate, sau mai exact, un plan de producție. Pînă la sfîrșitul anului universitar, înaintea sesiunii de examene, studenții vor munci peste 20 de mașini de semănat parum cu tracțiune animală și vor efectua reparatii curente la cel puțin 10 tractoare.

Studenții au efectuat de acum o zi în producție. Ei au lucrat la montarea mașinilor, repararea tractoarelor KD și OTOS și a altor mașini agricole”.

Lată deci, ce există condiții și la institutele agronomice pentru aplicarea acestei inițiative. Deocamdată s-a organizat „o zi pe săptămână în producție” numai pentru studenții de la Facultatea de mecatonice. Există însă condiții în jurul Craiovei sînt numeroase G.A.S.-uri și G.A.C.-uri să se organizeze și pentru studenții de la Facultatea de agricultură acest contact permanent cu producția. Aceste posibilități trebuie folosite.

FLORIAN BORZ

A. NICOLAE

De ce numai pentru studenții din anul III?

În sfîrșit, după multe tergiversări, la Institutul politehnic din Cluj s-a ajuns la o hotărîre în ce privește aplicarea inițiativei „o zi pe săptămână în producție”. Astfel, s-a stabilit ca studenții anului III mecatonici și anului III construcții să lucreze efectiv în producție. Cel de la Facultatea de mecanică, la Atelierele C.F.R. „16 Februarie” și la Uzinele „Unirea”, iar studenții de la Facultatea de construcții pe șantierele de construcții din oraș.

De comun acord cu conducerea acestor întreprinderi — care au primit cu multă bucurie această inițiativă — conducerea Institutului a făcut un plan minuțios de încadrare a studenților în echipele muncitorilor din aceste întreprinderi.

Începînd de la 1 martie studenții din anul III-mecanică lucrează

o zi pe săptămână în întreprinderile amintite. Începînd cu această dată și studenții anului III construcții lucrează în brigăzile calificabile, pe șantierele din oraș.

Ne întrebăm, însă, de ce numai studenții din anul III-mecanică și III-construcții să lucreze o zi pe săptămână în producție? Sînt oare motive întemeiate care împiedică conducerea Institutului să dea posibilitatea și studenților din ceilalți ani de a lucra o zi pe săptămână în producție? Realitatea dovedește că, dimpotrivă, în orașul Cluj există condiții pentru ca și alți studenți de la politehnica clujeană să poată lucra o zi pe săptămână în producție. Iată, de pildă, ce condiții oferă în această direcție numai cele două întreprinderi la care conducerea Institutului politehnic s-a adresat. În Atelierele C.F.R. „16 Februa-

rie”, la secția mecanic șef, pot lucra 10 studenți în două schimburi încadrări cite unul în fiecare echipă. Tot în două schimburi, la secția cazangerie, pot lucra, zilnic, peste 15 studenți.

La secția montaj cite 5 studenți, iar la turnătorie cite 10. La Uzinele „Unirea” sînt condiții asemănătoare: la secția atelier-mecanic pot lucra cite 15 studenți, zilnic, în două schimburi, la mecanic șef și sculerie cite 5 studenți într-un singur schimb, la montaj 20 de studenți, la turnătorie 8, la presă și îmblăncire cite 2 studenți etc.

Aceștea sînt doar două întreprinderi care s-au oferit să creze studenților condiții pentru organizarea unei zile pe săptămână în producție. În orașul Cluj mai sînt însă multe fabrici și uzine care ar putea oferi

studenților condiții asemănătoare.

Studenții au primit cu multă bucurie inițiativa de a lucra o zi pe săptămână în producție. Propria lor experiență le-a demonstrat că o pregătire temeinică este de neconcepț fără o legătură permanentă cu producția.

Este deci necesar ca alți conducători de institutului cîi și comitetul U.T.M. și consiliul asociațiilor studenților, să studieze posibilitățile care există pentru ca tot mai mulți studenți să lucreze permanent în producție, o zi pe săptămână.

Înțelegînd cu mai multă profunzime valoarea acestei inițiative, fără îndoială că strădania de a o generaliza pe întreg institutul, va fi mult mai susținută.

Din viața universitară

